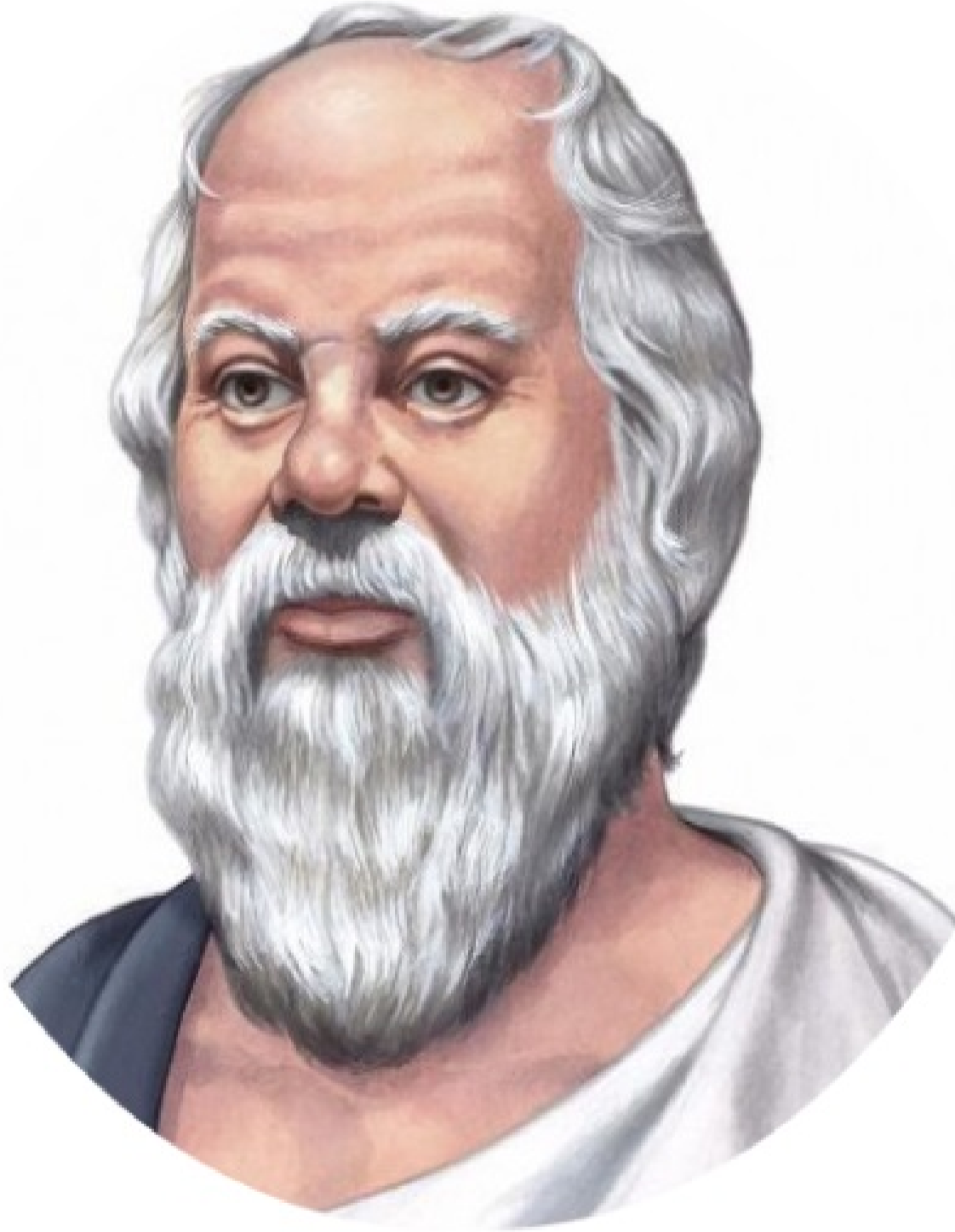

**öyleyse
sorguluyoruz...**

Sorgulanmamış bir hayat, yaşanmaya değer değildir.

SOKRATES

Serinhisar Anadolu Lisesi Felsefe Klubü

İlk Dergimiz

Felsefe kulübü olarak ilk dergimiz.

Okulumuzun kültürel çalışmalarına katkıda bulunmak için elimizden geleni yaptık.

Çok çalıştık ve başardık. Şimdi dergimizi sizlerle buluşturduk.

Amacımız,

Hayatımızın içinde var olan felsefenin, biraz daha görünür olmasına,

Sizlerin , hayatınızın farkına vararak yaşamanıza ,

Her gün gittiğiniz yolu, bundan sonra daha dikkatli yürümenize,

Gördüğünüz her şeyin arkasında olan biteni anlamana,

Geleceğinizi şekillendirirken vereceğiniz kararları doğru vermenize,

Sorgulanmaya değer bir hayat yaşamanıza,

Mutlu bir şekilde, gülen gözlerle, gönlünüzce dopdolu bir hayatınızın olmasına,

Ve en nihayetinde geleceğe umutla bakmanıza,

Yardımcı olmak.

Bu süreçte yardımlarını hiç esirgemeyen sevgili kulüp öğrencilerime çok teşekkür ediyorum.

İyi ki varsınız.

Soner CİHANKER

Felsefe Öğretmeni

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
1. Altı Sözcükten Oluşan Öykü	4
2. Ben Filozof Olsaydım, Kültür	5
3. Eğer Bir Filozof Olsaydım, Özgürlük	6
4. Eşeğin Gölgesi	7
5. Felsefe Nedir?	8
6. Filozof Olsaydım, Adalet	9
7. Filozof Olsaydım, İnsan	10
8. Hayat Amacım Nedir?	12
9. Her Şeye Hayal Gücü mü Karar Verir?	13
10. Küçük Prensten Alıntılar	14
11. Sokrates	16
12. Sokrates'in Üçlü Filtresi	17
13. Teknoloji	18
14. Özgürlük	19
15. Kendime Notlar	20
16. Şikayet Etmeyi Hayatınızdan Çıkarabilir misiniz	22
17. Teknoloji mi İnsanı Yönetir, İnsan mı Teknolojiyi Yönetir?	24
18. İlk Dolunay	25

Altı Sözcükten Oluşan Öykü

Ernest Hemingway bir grup yazar arkadaşıyla Luchow'da öğle yemeği yerken, arkadaşlarına çok kısa bir öyküyle bile insanları hüzünlendirebileceğine dair bir iddia ortaya attı. Elbette, diğer yazarlar buna inanmadılar.

Hemingway her birisine masanın ortasına 10 dolar koymasını ve yanılıyorsa aynı miktarı kendisinin ödeyeceğini söyledi.

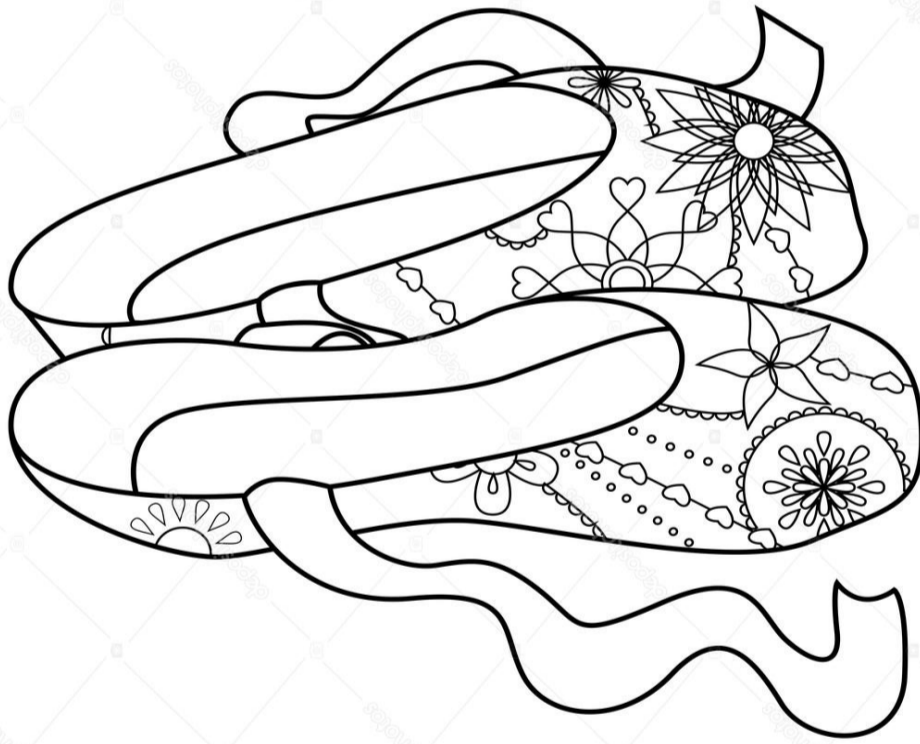
Haklı çıkarsa bütün parayı alacaktı.

Bir mendilin üzerine hızlı şekilde altı sözcük yazan Hemingway, onu arkadaşlarına uzattı. Arkadaşları tek bir kelime dahi etmeden bu parayı ona verdiler.

Altı sözcük ise şuydu:

“For sale: Baby shoes. Never worn.”

“Satılık: Bebek ayakkabıları. Hiç giyilmemiş.”

Belki senin de anlatmak istediğin altı kelimelik hikâyelerin vardır.

Yazmaya ne dersin?

BEN FİLOZOF OLSAYDIM; KÜLTÜR

Kültür; bir milletin veya topluluğun tarihsel süreç içinde ürettiği ve kuşaktan kuşağa aktarılan her türlü maddi ve manevi özelliklerin bütünüdür. Kültür toplumun kimliğini oluşturur onu diğer toplumlardan

farklı kılar. Kültür toplumun yaşayış ve düşünüş tarzıdır .

Ben filozof olsaydım üzerinde en çok düşünmek ve bilmek istediğim konu kültür konusu olurdu.

Bence kültür çok ilginç; örneğin bir kuşak milli düğün yapıyor, öteki kuşaktaki insanlar da düğün yapmaya devam ediyor; gelinlerin bellerine kırmızı kurdele bağlanıyor , erkek tarafından başlık parası alınıyor ve kimse bu inançların neden var olduğunu sorgulamıyor.

Hayvanlarda da öyledir: Köpeğin ulması , baykuşun sesi , birinin önünden kara kedi geçmesi , karganın ötmesi , kedi ile aynı yerde

yatmak da iyi değildir, der büyüklerimiz.

Türkler eskiden eve misafir geldiğinde hemen kahve ikram ederlermiş. Kahve de su ile ikram edilirmiş. Misafir önce kahve içerse tok , su içerse aç olduğu anlamına gelirmiş. Misafirin aç olduğu anlaşılırsa hemen sofraya hazırlanmış . Türkler nazara da çok inanırlarmış evlerine ve giysilerine nazar boncuğu takarlarmış , onun nazarı engellediğini düşünürlermiş.

Uzak yola gidenin arkasından su dökülürmüş, “su gibi git, su gibi gel” anlamında. Yeni doğan çocukların bir kulağına üç defa ezan , bir kulağına üç defa ismi söylenirmiş. Yola bakan pencerenin önüne çokça çiçek konursa o evde hasta var demekmiş, o evin önünde çok ses ve gürültü yapılmazmış.

Ben filozof olsaydım bu gelenek , kültür ve batıl inançların nereden geldiklerini , insanların nasıl olaylar yaşayıp da neden böyle yapma gereği duyduklarını düşünmek ve bilmek isterdim.

Asıl merak konusu ise şu: Bunlar ilk kimin aklına geldi? Neden böyle bir davranış biçimi ortaya çıktı?

Bu davranışların bazıları günümüzde anlamını yitirmiş olsa da halen devam edenler arasında sorgulanması gereken birçok gelenek görenek ve batıl inançlarımız mevcut. Bunları sorgulamak, araştırmak öğrenmek istiyorum.

Hazal AYAZ

Eğer Bir Filozof Olsaydım ;Özgürlük

Özgürlükle ilgilenmek, düşünmek, tam anlamıyla onun 'ne demek' olduğunu öğrenmek isterdim. Özgürlük; kısıtlanma olmaması, bir şeye ya da birine bağlı olmadan düşünmek ve davranmak; serbestlik, bir şans ve hazinedir bana göre.

Özgürlük dedim çünkü yaşadığımız ülkede özgürlüğü tam anlamıyla bilen ve yaşayan yok denecek kadar az.

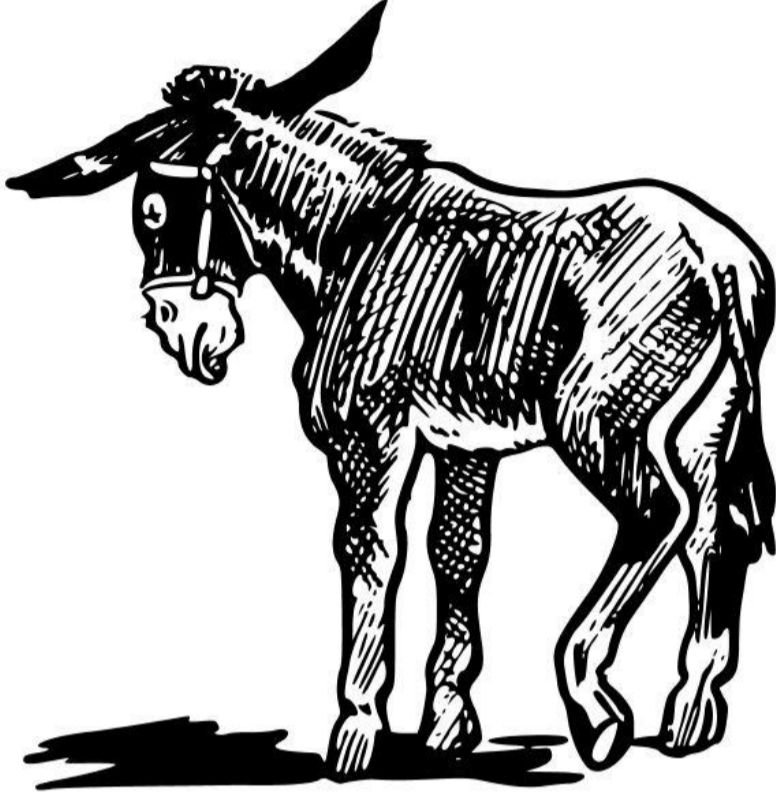
Herkes özgürdür. İsteddiği şeyi düşünür, istediği şeyi yer içer ama istediği gibi davranamaz çoğu zaman. Ya 18 yaşından

küçüktür ya elalemin sözlerinden korkar ya da bağlı olduğu biri ya da birilerinden.

Özgürlüğün filozofu olmak isterdim. Herkese özgürlüğünü vermeyi ve ölünceye kadar da özgürce yaşamak isterdim.

- Havaya atılan bir taş düşünebilseydi kendi isteğiyle yere düştüm sanırdı. (Baruch Spinoza)
- İnsanın özgürlüğü; istediği her şeyi yapabilmesinde değil, istemediği şeyi yapmak zorunda olmamasıdır.(J. J. Rousseau)
- Aşkım için her şeyden vazgeçerim fakat özgürlüğüm için aşkımdan da vazgeçerim.(Goethe)
- Hiçbir şey; şerefsizlikten daha iğrenç, esirlikten daha murdar olamaz. Şeref ve özgürlük için doğduk. Ya bunları muhafaza ederiz ya da itibarımızla ölür gideriz.(Çiçero)

Perihan ALABAŞ

Bir gün büyük Yunan hatibi Demosthenes Atina'da bir toplantıda konuşmak isteyince halk kendisini dinlemek istememiş, gürültü etmeye başlamış.

Bunun üzerine Demosthenes: "Yalnız iki kelimecik söyleyeceğim." demiş ve hemen bir hikaye anlatmaya başlamış: "Vaktiyle bir delikanlı Atina'dan Megara'ya gitmek için bir eşek kiralamış.

Eşğini kiraya veren adam da aynı yere işi düştüğü için beraber yola çıkmışlar. Konuşa konuşa giderken öğle sıcağı bastırmış. Biraz dinlenmek ve öğle yemeği yemek için birlikte bir su başına çökmüşler.

Ama ortalıkta gölge edecek bir şey olmadığı için eşğin sahibi, eşğinin yaptığı gölgeye sığınmış.

Eşğini kiralayan genç buna içerlemiş "sen çekil, ben oturacağım oraya!" demiş. Öteki ise "ne münasebet, eşek benim" deyince kiracı, "iyi ama eşği ben kiraladım" diye itiraz etmiş. Diğerisi ise "ben eşği kiraya verdim gölgesini değil" diye devam etmiş. Derken aralarında kavga çıkmış."

Demosthenes sözün burasına gelince kürsüden inmiş. Halk: "sonra ne olmuş, söylesene sonra ne olmuş?" diye bağışmaya başlayınca, tekrar kürsüye çıkmış:

"Ey ahali! Sizin iyiliğiniz için laf edeyim dedim dinlemediniz de bir eşğin gölgesini merak ediyorsunuz, bu ne iştir!"

Felsefe Nedir?

Felsefe, yunanca philosophia kelimesinden türetilmiş bir kavramdır. Bu kavram iki farklı sözcüğün birleşiminden türetilmiştir. Yunancada seviyorum, peşinden koşuyorum veya arıyorum manasına gelen phileo ve bilgi veya bilgelik manasına gelen sophia sözcüklerinden türetilmiştir.

Felsefe, temelde zihinsel bir disiplin alanıdır. İnsanın olanlar karşısında merak ve hayret duyması neticesinde ortaya çıkar. Bu aslında felsefenin olmazsa olmaz bir koşuludur. Aristoteles “insan doğal olarak bilmek ister” der.

İster doğaya karşı isterse insan ilişkilerinden ortaya çıkan olaylara karşı merak ve hayret duygusu harekete geçmeyen bir bireyin felsefe yapmasının imkânı yoktur. Kişi merak ve hayret duygusu ile bir durumu mantıksal argümanlar veya akıl yürütmelerle sorguladığı zaman felsefe yapmaya başlar.

“Uçamazsan koş,koşamazsan yürü,yürüyemezsen sürün. Ama ne yaparsan yap ilerlemek zorundasın!”

Martin Luther King

Aysun OĞUR

FİLOZOF OLSAYDIM, ADALET

Adaletsizlik, felakettir.

Filozof, bilgi ve değerleri ele alıp yorumlayan sonucunda yeni bilgi üreten bilge kişidir.

Eğer ben bir filozof olsaydım en çok düşünmek ve bilmek istediğim konular adalet ve insan üzerine olurdu.

Adalet, diğer konu olan insanı da içine alan ve kanunlara göre ortaya çıkan bir kavramdır.

Adalet, insan davranışlarının doğru olup olmadığını ortaya çıkarır. Bence hak ve hukuk devlete özgü kavramlardır.

Adalet de hak ve hukukun uygulanmasından doğar. Devlet olmazsa hak ve hukuk ortadan kalkar. Dolayısıyla adalet diye bir kavram kalmaz. Yani adaleti dağıtan devlettir. Adaleti önemsiyorum çünkü bir devlette olmazsa insan da olmaz düzen de olmaz.

Adalet, toplumun sınıflarına göre farklı dağıtılmamalı, herkese eşit dağıtılmalıdır ve her şeyden önce adalet ön planda olmalıdır. Adalet halkın gıdasıdır ve insanlar ona muhtaçtır. Adaletin eksik, geç veya eşit olmadığı toplumda halkın devlete güveni de o ölçüde azalır, yok olur.

Hukuk kuralları doğru, yerinde ve zamanında uygulanmazsa insana olan değer azalır, kültürümüz yok olmaya başlar ve her şey karmaşık bir hal alır. Bence ülkemizde de insanlar hukuka uygun davranmadıklarında, devlet adaleti sağlamazsa ülke yaşanmaz bir duruma gelir.

AYŞEGÜL KABUKÇU

FİLOZOF OLSAYDIM, İNSAN

Birçok konuyu barındıran insan.

Bir filozof olsaydım insan konuları üzerinde çalışırdım. Çünkü insan bir yapboz gibidir. Bu yapbozun parçaları her bir konuyu taşıyor. Yapbozu yapması her gün daha da zorlaşıyor. Çünkü her gün ona yeni bir konu ekleniyor.

Bu konular yani yapboz parçaları art arda, eklene eklene yapboz yapılamayacak, birleştirilemeyecek hale gelecek.

Artık o konular yönetilemeyecek, yapboz daha çok parçaya ayrılacak.

Her şeyin sorumlusu insan. İnsanlar yavaş yavaş dünyayı yok

etmeye başlıyor mu?

Evet.

Kirletiyor mu ?

Yine evet.

İnsan ana başlık, temel konu. Teknoloji, bilim, sanat, eğitim, tarih, dil... Bütün bu konular insandan meydana gelmedi mi?

Bu konular insanlar olduğu için var öyle değil mi?

Mutlaka bir çıkış vardır. Bu konuların çıkışı da sonucu da insan değil mi?

İnsanlar teknolojiyi geliştirerek işlerini kolaylaştırıyorlar. Ama teknolojiyi daha ileriye taşıyarak robotlar yapmaya başladılar. Mesela Sophia. İnsana benziyor ama robot.

İnsan mı? Hayır, robot.

İnsan olmayan insanın halinden anlar mı? Ne demiş Sophia :“İnsanlığı yok edeceğim.” Bu sözden ne anlıyorum, ne anlıyoruz?

Yapabilir mi? Niye yapmasın?

Teknoloji ilerliyor, gelişiyor. O niye gelişmesin, niye ilerlemesin?

İnsanlar insanlığın sonunu getiriyor mu?

Evet.

Dünyanın sonunu getiriyor mu?

Evet.

Robot Sophia,bir robot olabilir, bir insana benzeyebilir. Ama insanlar ve hayvanlar gibi duyguları var mı?

Hayır.

Bilmiyorum. Belki onu da yaparlar. İnsanoğlu bu, ne yapacağı belli olmaz.

Allah bize öyle bir akıl vermiş ki insan ne yapacağını şaşırıyor. Bilim insanları aklından yararlanıp yeni şeyler keşfediyor veya üretiyorlar.

İnsanlar artık hemen bir şeyden sıkılıyor. Şuradan şuraya gitmeye üşeniyor. Çocuklar,gençler annelerine “Anne,bir bardak su getirir misin?” diyerek kendi işlerini annelerine,babalarına veya başkalarına yaptırıyorlar.Ve insanlar şu kaniya varıyor.”Bu böyle olmayacak. Biri her zaman benim işlerimi halletsin. Ben de keyfime bakayım ve robot yapayım.”

Peki bunu yaparken üşenmişler midir? İnsan severek yaptığı şeyden üşenmez,sıkılmaz ve sevdiği şeyi yapar.

İnsanlar gerçekten de iyi şeyler yapıyor.Sağlık alanında yapılan yenilikler çok güzel. İnsanların dertlerine deva oluyorlar.Her gün yeni bir şey keşfediyorlar.Her gün yeni bir arayış içerisindedeler.

Meraklılar,azimliler,akıllılar,yetenekliler,çalışkanlar veya tembeller ama insanlar.

Ben insanım,siz insansınız ve diğer insanlar da insan.

Buyuz. Biz, insanlar! Her gün yapbozu daha da zorlaştıran insanlar.

,

Meryem DOĞAN

Hayat Amacım Nedir ?

Hayat amacım hayattaki gerçekleri görmek. Nasıl bir hayatta olduğumu öğrenmek. Nasıl insanlar var? Gerçekleri öğrenmek, sevgiyi bulmak ve adaleti sağlamak. Yaşadığım hayatı düzeltmek. Seçimler yaparak kendimi tamamlamak.

Hayattaki amacım gerçek bir insan olmak. Kendi hayatımı güzelleştirmek ve istediklerimi

yapmaktır. Düzeni devam ettirmektir. İnsanları daha iyi tanımak. Ve nasıl bir çevreye sahibim. Hayatta kendime göre iyi insanlar bulup bir hayat geçirmek. Yaptığım hataları düzeltmek. İlerdeki planlarımı belirlemek.

İlerdeki planım güzel bir üniversiteye gitmek. Bunun için çok çok çalışmam gerek ve bu planın olması gerek. Eğer planım olursa polis olmak en büyük hayalim. Bunun yolu çok çalışmak ve antrenmanlara girerek polis seçme sınavlarına hazırlanmak.

Bunun için çok gayret göstermem gerek. Ve bu nedenle ilerde bir meslek sahibi olmam büyük bir avantaj olacak. Polis olacağım diye söz verdiğim hocayı sevindirmek büyük bir mutluluk olacak. Sözümü yerine getirmem gerek. Eğer polis olursam bu hayatta çok şanslı biri olacağım. Bana destek çıkanların yüzünü karartmamam gerek.

En iyisi hedefime ulaşmak olacak, inşallah bu olur. Elinde bir meslek olması çok güzel bir duygu olmalı. Hedefine ulaşmış olacaksın.

Ama önce davranışlarının iyi olması gerek. İnsanların ne kadar iyi ne kadar kötü olduğunu bilmiyoruz sonuçta. Bunu öğrenmek de iyi bir şey olacak. Bunu öğrenmek hayattaki düşüncelerini değiştirebilir. Bir düzenin olduğunu fark etmem ve bu düzenin devam edeceğine inanmam en güzel şey olacak.

Bunu zamanla öğrenip yapmaya çalışmam gerek. Her ne olursa olsun en azından nasıl bir insanlığa sahibiz o ortaya çıkar. Ne olursa olsun hayatında bir planın bir hedefin olsun.

Şule AKÖZ

Biz insanlar oldukça geniş bir hayal gücüne sahibiz. Zaten hayal kurmak bizi biz yapan en önemli özelliklerden biridir.

Yaşamımızın her döneminde ulaşmayı hedeflediğimiz, yapmak, görmek istediğimiz hayallerimiz vardır. Bir bakıma biz insanlar hayallerimiz için yaşarız.

Kendimize hedefler koyup hayal kurmak, onlara ulaşmak için çabalamak ve ulaşmak bizim için bir zaferdir.

Aslında hepimizin kendine özgü hayal gücü vardır. Çünkü hepimizin hedefleri, yapmak istedikleri ve hayalleri birbirinden farklıdır.

Bu farklılıklar bize özgü olan yanlarımızdır yani bizi biz yapan değerlerdir. Bir karar alırken de eğer herkesçe kabul görmüş gerçekleri kabul edip onlara göre karar verirse o kararı biz vermiş olmayız. Vermiş olduğumuz o kararda bizim farklılığımızı taşıyan hiçbir iz yoktur.

Kimilerine göre karar verirken tamamen gerçekçi olmamız gerektiğini düşünüyor ama ben buna katılmıyorum. Albert Einstein'ın dediği gibi;”**Hayal kurmak, bilgiden daha önemlidir; çünkü bilgi sınırlıdır, ancak hayal kurma tüm dünyayı kapsar**”. Eğer ki bilgiye, gerçekliğe göre kararlar alırsan sınırlı ve bilindik sonuçlar elde edersin ama hayal gücünle karar alırsan çok geniş ve seni yansıtan, sana özgü kararlar almış olursun.

Sonuç olarak insanlara senin farklarını, kendi tarzını ve aslında hayal kurarak ne kadar özel birisi olduğunu göstermek istiyorsan karar alırken öncelikle danışman gereken yer hayal gücüdür.

Hatice KARAKILIÇ

Küçük Prens'ten Alıntılar

Demiştin ki:

“Günde tam kırk dört tane günbatımı gördüğüm olmuştur.”

Sonra da eklemiştir:

“Biliyor musun, insan üzgün olunca günbatımının tadına daha iyi varıyor.”

“Demek sen kırk dört günbatımı izlediğin gün pek üzgündün?”

Küçük prens buna cevap vermedi. (VI)

“Ne olursun evcilleştir beni”, dedi.

“Çok isterdim ama vaktim az. Dostlar edinmeli, yeni şeyler tanımalıyım.”

“Yalnız evcilleştirdiğin şeyleri tanıyabilirsin,” dedi tilki, “ insanların tanımaya ayıracak zamanları yok artık. Aldıklarını hazır alıyorlar dükkânlardan. Ama dost satan dükkânlar olmadığı için dostsuz kalıyorlar. Dost istiyorsan beni evcilleştir işte ...”(XXI)

Küçük prens konuşmaya başladı:

“İnsanlar nerede? Gölde biraz yalnızlık duyuyor kişi...”

“İnsanlar arasında da yalnızlık duyulur,” dedi yılan.(XVII)

“ O zaman sen de kendini yargıyorsun.

En gücü de budur zaten. Kendini yargılamak başkalarını yargılamaktan çok daha güçtür.

Kendini yargılamayı başarabilirsen gerçek bir bilgesin demektir. “(X)

Vardığı gezegende bir sarhoş oturuyordu. Orada az kaldı ama büyük bir kedere kapıldı.

Dizi dizi boş ve dolu şişeler arasında ses etmeden duran sarhoşa sordu:

“Ne yapıyorsun?”

“İçiyorum” diye karşılık verdi sarhoş. Sesi hüzünlüydü.

“Niçin içiyorsun?”

“Unutmak için”

“Onun durumuna üzölmeye başlayan Küçük prens:

“Neyi unutmak için?” diye sordu.

Sarhoş başını öne eğerek içini döktü:

“ Utancımı unutmak için”

“Neden utanıyorsun?”

“İçmekten utanıyorum.”

Küçük prens ona yardım etmek istiyordu. Ama sarhoş kesin bir sessizliğe gömölerek konuyu kapadı:

Küçük prens iyice şaşırılmıştı, oradan uzaklaştı.

“Büyükler gerçekten çok,çok tuhaf oluyor,” diye düşündü yol boyunca

“İnsanların hiçbir şey öğrenecek vakti yok.
Her şeyi hazır alıyorlar.
Ama dost satan satıcı olmadığından
dostları da yok artık.”

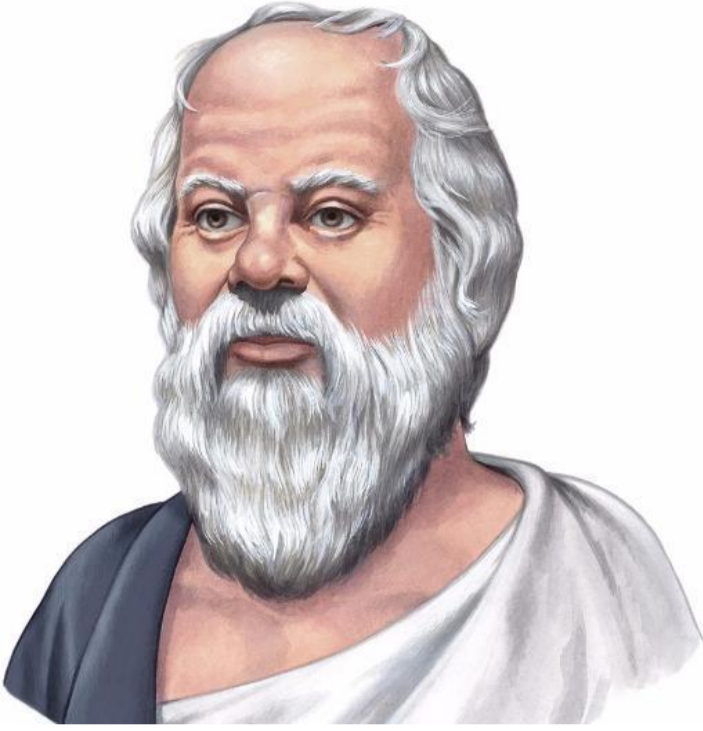
-Küçük Prens

Rabia BAĞ

SOKRATES

Sokrates, Atina'nın hemen güneyindeki bir kasabada, MÖ 469 yılında dünyaya gelmişti. Babası Sophoniskos adlı bir taş ustası, annesi de Phainarete adlı bir ebeydi.

Hayatının ilk dönemi hakkında pek fazla bir şey bilinmeyen Sokrates, antik kaynaklarda mizacı kötü biri diye anlatılan Ksantippe adlı bir kadınla evliydi. Onun bu evliliğinden üç erkek çocuğu oldu.

Sokrates adının Yunan dünyasında duyulmaya başlamasının, MÖ 432 yılında patlak veren Peleponnes savaşıyla olduğu söylenebilir. Anaksagoras'ın öğrencisi Arkhelaos'un derslerine katılan ama sonradan insani problemlere ilgisiz olduğu gerekçesiyle doğa felsefesinden vazgeçen Sokrates, doğa filozoflarında aradığı, sadece beşeri dünya için değil fakat doğal dünya için de geçerli olacak gerekli açıklamayı bulamamıştı.

Sokrates doğa felsefesiyle ilgili hayal kırıklığının ve bu arada Atina'da özellikle moral hayat ve politik düzen bağlamında yaşanan gerileme, hatta kriz ile ilgili birtakım tespitlerin ardından tamamen etiko-politik bir felsefeye yöneldi.

Otuz beş yaşından itibaren, esas olarak felsefede kendi kendisini yetiştirme yoluna girdiği, "Atinalıları uyandırıp, hayatın anlamı ve kendileri için gerçekten iyi olan üzerine düşünmeye sevk etmek" diye ifade edilebilecek misyonunu, moral reform projesini olgunlaştırmaya başlamıştır.

Gerçekten de Sokrates, hayatının bundan sonraki döneminde, kendini Atinalılarla ama özellikle de gençlerle hayatın anlamı, neyin gerçekten iyi olduğu, insanın gerçek amacının ne olması gerektiği gibi soruların belirlediği genel çerçevede felsefi tartışmalar yaparak bir moral reformu gerçekleştirme çabası içinde olmuştur.

Huri ALABAŞ

Sokrates'in Üçlü Filtresi

Sokrates bilgi ve sır saklaması sebebiyle saygıdeğer bir şöhret kazanmıştı. Bir gün büyük bir filozof tanıdığına rastladı ve adam ona dedi ki: Arkadaşınla ilgili ne duyduğumu biliyor musun?

Sokrates : Bir dakika bekle. Bana bir şey söylemeden evvel senin küçük bir testten geçmeni istiyorum.

Buna **“Üçlü Filtre Testi”** deniyor.

Adam: Üçlü Filtre mi?

Sokrates : Doğru. Benimle arkadaşım hakkında konuşmaya başlamadan önce, bir süre durup ne

söyleyeceğini filtre etmek, iyi bir fikir olabilir. Üçlü filtre testi dememin sebebini birazdan anlayacaksın. Şimdi birinci filtre; **“Gerçek Filtresi”**. Başlıyoruz!

Bana birazdan söyleyeceğin şeyin tam anlamıyla gerçek olduğundan emin misin?

Adam: Hayır. Aslında bunu sadece duydum ve ....

Sokrates: Öyleyse , sen bunun gerçekten doğru olup olmadığını bilmiyorsun. Şimdi ikinci filtreyi deneyelim, **‘İyilik Filtresini.’** Arkadaşım hakkında bana söylemek üzere olduğun şey iyi bir şey mi?

Adam: Hayır, tam tersi...

Sokrates: Öyleyse, onun hakkında bana kötü bir şey söylemek istiyorsun ve bunun doğru olduğundan emin değilsin. Fakat yine de testi geçebilirsin, çünkü geriye bir filtre daha kaldı. **‘İşe yararlılık filtresi.’** Bana arkadaşım hakkında söyleyeceğin şey benim işime yarar mı?

Adam: Hayır, pek değil.

Sokrates: **İyi, eğer bana söyleyeceğin şey doğru değil, iyi değil, işe yarar ve faydalı değilse bana niye söyleyesin ki?**

Bunun üzerine üçlü filtreyi geçemeyen adam, söyleyeceklerinden vazgeçip Sokrates'in yanından ayrıldı.

Huri ALABAŞ

Eğer bir filozof olsaydım durmak bilmeyen teknolojiye bir dur derdim. Hayatın çeşitli evrelerinden geçiyoruz ve teknoloji bize her yeni yaşımızda hayatımızın her yerinde yanımızda çok kötü değil belki ama olacak. Her zaman her yerde doğru kullanmıyoruz. Bu yüzden sıkıntılara yol açıyor.

Bazen çok dikkat ediyorum insanlar başlarını telefondan kaldırmıyorlar.

Evet ben de yapıyorum ama çok ayıp değil mi ?

Misafirlğe gidiyoruz elimizde telefon oynuyoruz ya da şöyle düşünelim; bizim

evimize misafir geliyor ve bizimle konuşmak yerine telefonuyla temas halinde ve biz çok kızıyoruz ama kendimiz de zamanla onun akışına kapılıp gidiyoruz.

Fakat bir yandan da teknolojinin zararları olduğu kadar yararları da var.

Doktorların kullandığı beyinsel makineler, kanser hastaları için gönderi makineleri, eczacılık yönlerini çok geliştiriyor. Keşke herkes bunları iyilik için kullansa da güzel şeyler çıksa ortaya.

Çocukların şen şakrak yaşayacağı bir dünya , doğal kaynaklarımızın yok olmayacağı bir dünya... Düşünüyorum da insanlar bir anda teknolojiye nasıl kapıldılar, internet ortamını hemen nasıl kavradılar? Çünkü daha önce öyle bir şeyden habersizlerdi.

Ben mesela kendimi telefona çok kaptırdığım zaman telefonun yanına yaklaşmamak, ondan uzaklaşmak istiyorum. Görmediğimiz çok şeyler var.

Kendimizi güzel şeylere verirsek gözlerimizi açarsak, doğanın güzellikleri ile masmavi gökyüzünde uçan hür kuşlarla karşılaşacağız,

Yeter ki isteyelim...

Kerimenur ÖZTÜRK

ÖZGÜRLÜK

Ben konu olarak özgürlüğü seçtim çünkü ülkemizde herkesin özgürlüğünü rahat bir şekilde kullanabildiğini düşünmüyorum.

Bence özgürlüğü kullanamayanlar çoğunlukla kadınlardır. Herkesin de bildiği gibi kadına şiddet günümüzde çoğalmaya başladı ve özgürlük kısıtlandı.

Özgürlük neden kısıtlandı?

Neden?

Özgürlük her bireyde vardır. Özgürlük bence insanın güvende olmasıdır. İnsanın güvende olması da o kişinin iyi bir hayat sürmesidir. İyi hayat nasıl olur? Kadına şiddetten dolayı kadınların istediği gibi giyinmemesi, odalara kilitlenmesi, hayalini gerçekleştirememesi veya küçük yaşta bir

kızın evlendirilmesi ,okutulmaması ve daha birçoğu... İyi hayata engeldir.

İşte bu özgürlük değil! Neden özgürlük değil ?

Çevremizdeki bazı cahiller yüzünden. Neden bu kadar cahiller? Özgürlüğü kısıtlayan bizler miyiz ? Evet, bir bakıma bizleriz.

Bir bakıma da bizler değiliz. Bir insanın özgürlüğünden şüphe duymaması lazım, insan kendini ne kadar özgür hissederse o kadar özgür olur. Bence bizler kadına şiddet son bulunca özgür olabiliriz ve iyi bir hayat süreriz.

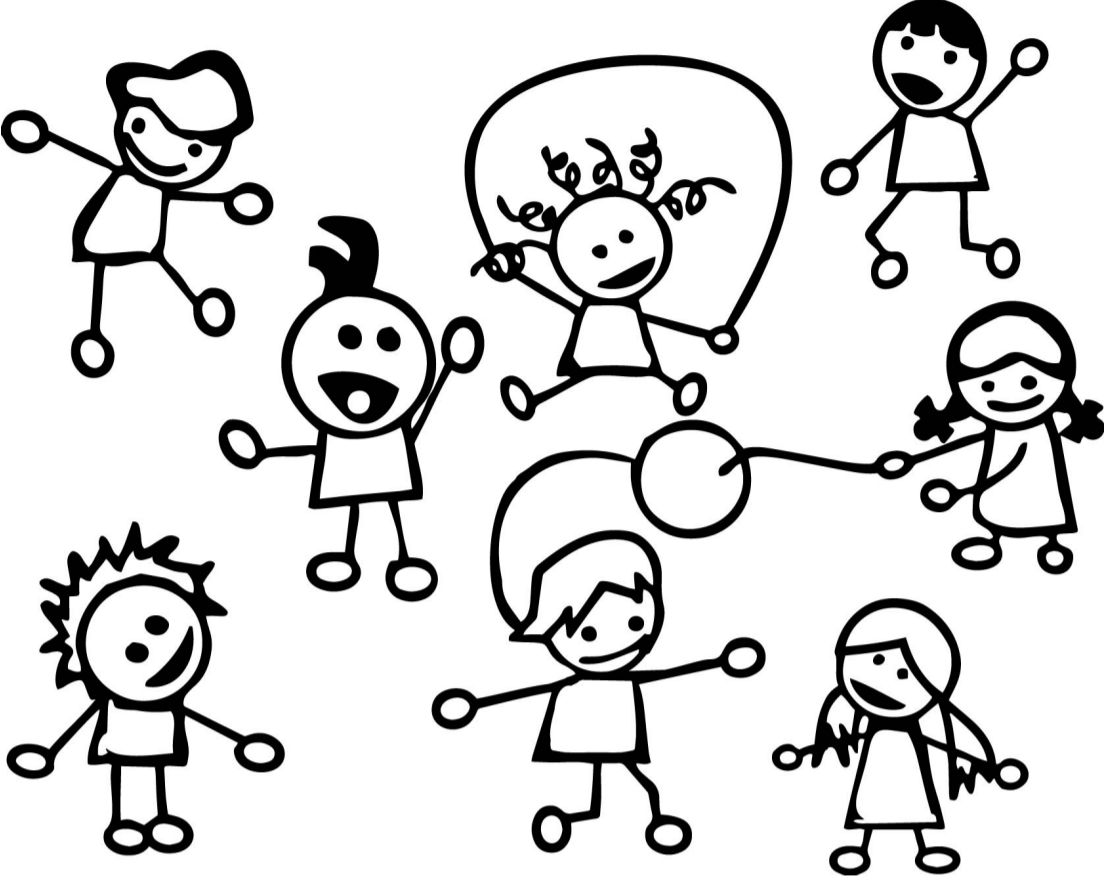
Özgürlük nedir?

Özgürlük, iyi bir HAYAT, iyi bir gelecektir...

Nisa AĞIRBAŞ

KENDİME NOTLAR

Ben doğanın en büyük mucizesiyim.

Zamanın akmaya başlamasından bu yana aklımın kalbimin gözlerimin kulaklarımın ellerimin saçlarımın ağzımın bir başka eşi yoktur. Daha önce benim gibi bir kimse doğmadı bugün benim gibi bir kimse yok yarın da benim gibi yürüyen ve konuşan ve tıpkı benim gibi düşünen bir kimse olmayacak. Bütün insanlar

kardeşlerimdir ama ben hepsinden farklıyım. Ben eşsiz bir yaratığım.

Ben tabiatın en büyük mucizesiyim.

Hayvanlar aleminden geliyorum ama hayvani ödülleri beni hiçbir zaman tatmin edemez. İçimde kuşaktan kuşağa taşınmış bir meşale yanıyor. Sıcaklığı ruhumu daha iyi olmaya tahrik ediyor daha da iyi olacağım. Bu tatminsizlik alevini körükleyecek ve dünyaya eşsizliği ilan edeceğim.

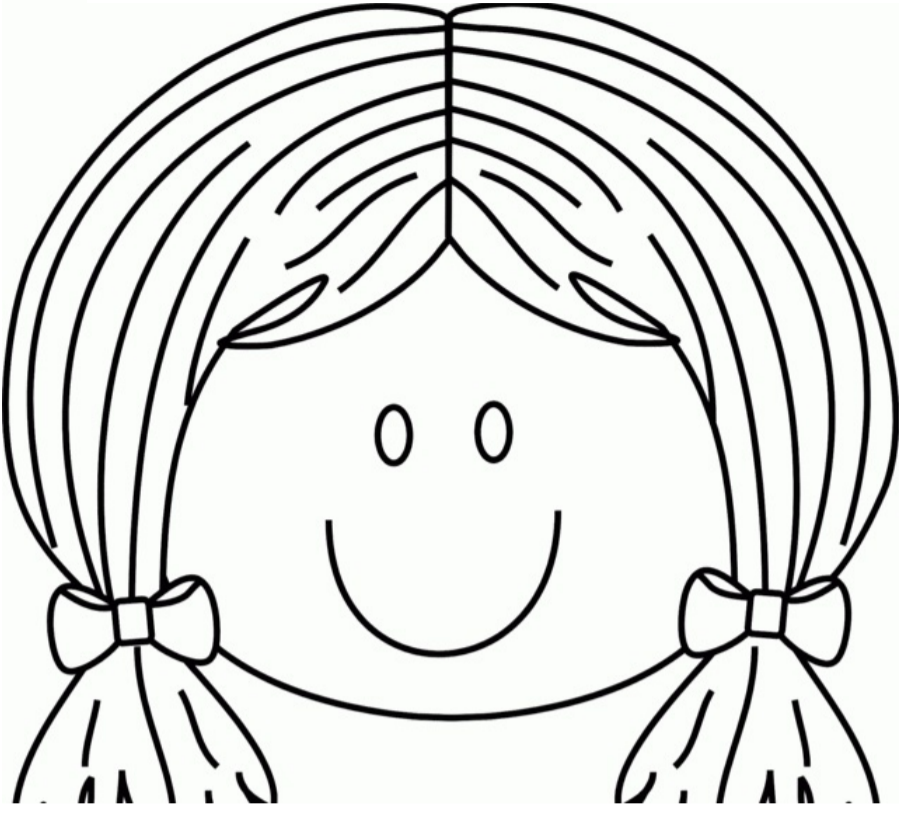
Fırça darbelerimi hiç kimse tekrarlayamaz yontularımın aynısını kimse yapamaz hiç kimse yazımı taklit edemez hiç kimse benim çocuğumu yapamaz ve gerçekten de; hiç kimse tıpkı benim gibi başarılı olamaz. Bundan böyle bu farklılıktan yararlanacağım; bu benim için her yönden desteklenmesi gereken bir servettir.

Ben tabiatın en büyük mucizesiyim.

Artık başkalarını taklit etmek için boş çabalarda bulunmayacağım. Tersine eşsizliği ortaya koyacağım eşsizliği ilan edecek evet onu satacağım. Artık farklılıklarımı vurgulamaya başlayacağım benzerliklerimi saklayacağım. Bütün ötekilerden farklı olan ve bu farklılıktan gurur duyan bir insan.

Ben tabiatın eşsiz bir varlığıyım.

Ben nadirim ve nadir olan her şey değerlidir.
Onun için ben de değerliyim.

Ama eğer iyi yönde kullanmazsam becerilerim
aklım kalbim ve vücudum durgunlaşacak çürüyecek
ve sonunda yok olacaktır.

Sınırsız potansiyele sahibim. Beynimin yalnızca
küçük bir bölümünü kullanıyorum kaslarımın yalnızca
önemsiz bir kısmını geriyorum. Çünkü başarılarımı
yüzlerce kat ve daha da fazla artırabilirim;

bugünden başlamak üzere bunu yapacağım. Artık hiçbir zaman dünün başarılarıyla tatmin
olmayacağım gerçekte sözünü etmeye değmeyecek kadar küçük eylemlerle övünmeye bundan
böyle izin vermeyeceğim. Sahip olduğumdan daha fazlasına sahip olabilirim sahip olacağım! Beni
yaratan mucize doğumumdan sonra niçin sona ersin ki?

Ben tabiatın eşsiz bir mucizesiyim.

Bu dünyaya tesadüfen gelmedim. Bir amaç için buradayım ve bu amaç bir kum tanesi kadar
küçülmek değil bir dağ kadar büyüme. Bundan böyle bütün kuvvetimi hepsinden daha büyük
bir dağ olmaya yöneltecek potansiyelimi o merhamet çığlıkları atıncaya kadar zorlayacağım.

İnsanlık ve kendim hakkındaki bilgilerimi artıracam. Üslubumu ve nezaketimi sürekli
iyileştireceğim çünkü bunlar herkesi cezbeden şekerlerdir.

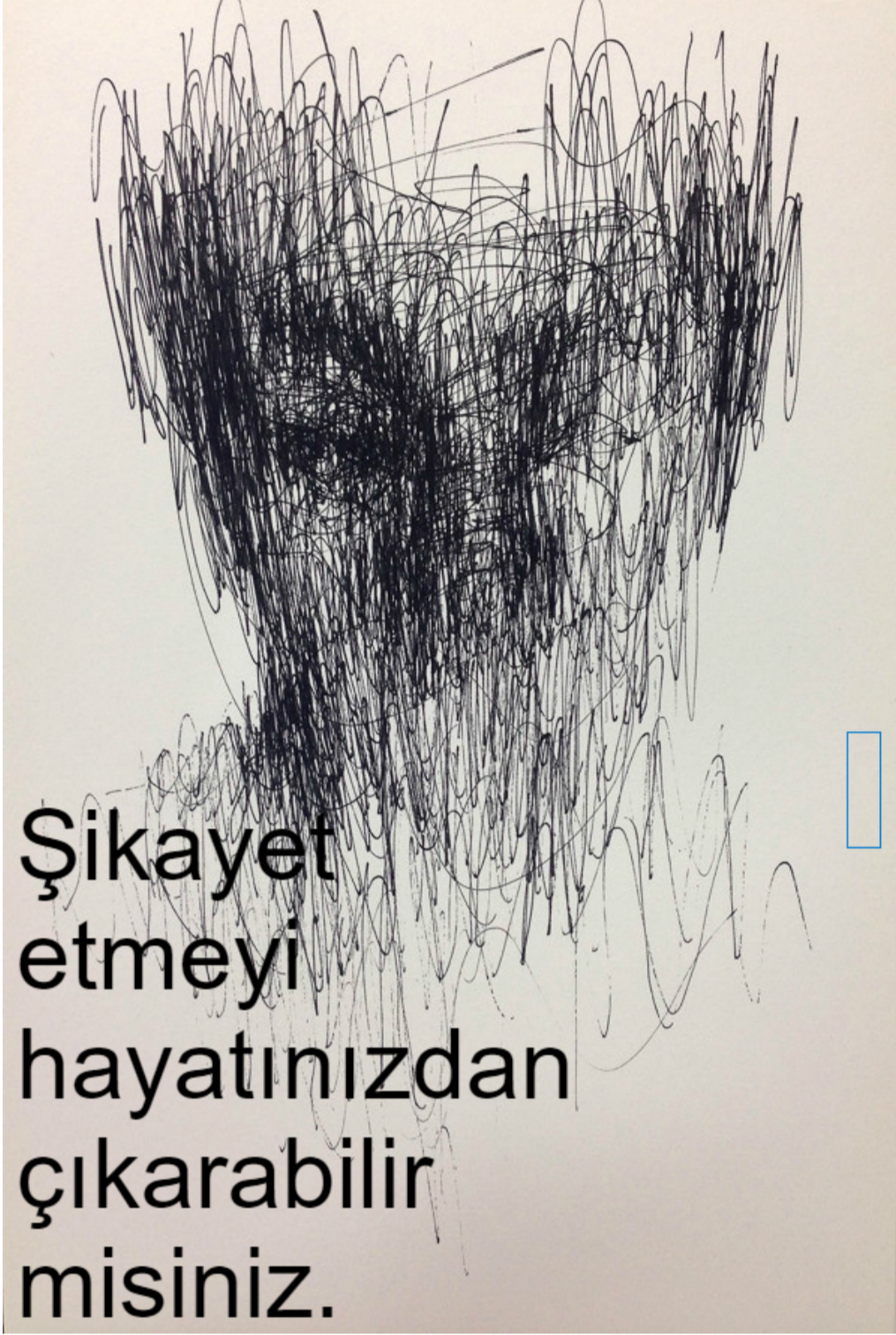
Ben tabiatın eşsiz bir mucizesiyim.

Bana görmem için gözler düşünmem için akıl verilmiş. Ve hayatın artık idrak etmek
istediğim büyük sırrı eninde sonunda odur ki bütün sorunların cesaretsizliklerim ve
ıstıraplarım gerçekte tebdili kıyafet etmiş olanaklarımdır. Bundan böyle onların kuşandığı
kıyafetle aptallaşmayacağım çünkü gözlerim açıldı. Giysinin ötesine bakacak ve kanmayacağım.

Eda GENÇ

Psikolojik Danışman ve Rehber Öğretmen

Kaynak: <http://www.yeniyasamokulu.com/post/ozguven>

Sızlanıp durmayı hayatınızdan tamamen çıkarsanız yaşamınız ne kadar değişirdi?
Mümkün müdür bu?

Şubat ayı için Leah Shapiro'nun tek bir hedefi vardı: şikayet etmemek. "Kendi farkındalığımı arttırmak ve daha bilinçli olmak istedim sadece." diye belirtiyor Shapiro.

Aralarında onun da yer aldığı binden fazla insan, Thierry Blancpain ve Pieter Pelgrims tarafından başlatılan **Şikayet Sınırlama/Kısıtlama** adlı projeye katıldı. Hedef, olumsuz ifadelerin saf dışı edildiği daha olumlu bir yaşam elde etmek.

"Yapılması gereken yalnızca şikayet edip durmayı bırakmak, bu kadar basit." Gerçekten de o kadar basit mi peki?

Şikayet etmek neden bu kadar kötü ki hem?

Sızlanmak doğamızda var. Araştırmalara göre, sıradan bir diyalogda bile iki taraf da hemen hemen her dakikada bir yakınmada bulunuyor.

Bunun toplumsal bir sebebi var. "**İnsanları, ortak bir memnuniyetsizlikten daha güçlü şekilde bir arada tutan bir şey yoktur.**" diye ifade ediyor, Three Simple Steps'in yazarı Traver Blake. "**Olumsuz bir paydada buluşmak, arkadaşlık ve iletişim kurmanın en basit yoludur.**"

İnsanları, ortak bir memnuniyetsizlikten daha güçlü şekilde bir arada tutan bir şey yoktur.

Öte yandan, bazen de içimizi döküp şöyle bir rahatlamaya ihtiyaç duyuyoruz. İyi geliyor, değil mi? Yapılan bir çalışma, duygularımızı içimize istifleyip tutmanın insan ömrünü ortalama iki yıl kadar kısalttığı sonucuna varmış.

1. İŖe “Ŗikayet”in tanımıyla baŖlayın.

Örneğin, “dıŖarısı çok soğuk” bir Ŗikayet değil bir gözlemdir; fakat “dıŖarısı çok soğuk ve bu Ŗehirde yaŖamaktan nefret ediyorum” bir Ŗikayet cümlesidir. Bu noktada neyin ne olduğundan ziyade size ne hissettirdiğidir mesele.

2. Size neyin ne kadar Ŗikayet ettirdiđini tespit edin.

DeđiŖim, farkındalıkla baŖlar. Tespit ettiklerinizin sayısı sizi oldukça ŖaŖırtacak!

3. Sürekli Ŗikayet eden insanlarla aranıza mesafe koyun.

İlle de dinlemek mecburiyetinde kalıyorsanız, ateŖi körüklemek yerine olumlu cümlelerle yanıt verin. Bu noktada Blake Ŗöyle diyor: “Kendinize güvenin, baŖka birinden duyacaklarınıza ihtiyacınız yok. Bir süre sonra o durmadan Ŗikayet eden insanların sizden uzaklaŖtıđını göreceksiniz, çünkü istedikleri malzemeyi sizden alamayacaklar.”

4. Ŗikayetinizi çözüme dönüŖtürün.

Sorunuza öyle hayran hayran uzaktan bakmak yerine bir Ŗeyler yapın. Buna “olumlu Ŗikayet” veya “verimli Ŗikayet” deniyor. Durumu kendi lehinize çevirmeniz mümkün.

5. Ama + Olumlu ifade

Bu öneri Gordon’a ait: “Baktınız söyleniyorsunuz, sonuna bir ‘ama’ ekleyin ve olumlu bir Ŗey söyleyin devamında. İŖe arabayla gitmeyi sevmiyorum; ama yine de araba kullanabildiğim ve hatta bir iŖim olduğu için müteŖekkirim -gibi.”

6. “Zorunluluk” değil, “Gereklilik”

“Yine ders çalıŖmalıyım.” ifadeniz “Ders çalıŖmam gerek.” Ŗeklinde olabilir mesela. “Müzmin Ŗikayetçilikten vazgeçin. Olumlu ifadelere ağırlık verdikçe zamanla çok daha iyi hisseder hale geleceksiniz. BaŖlarda biraz zor ve enteresan olacak fakat siz böyle yapmaya alıştığıkça bu da sizin doğal haliniz olmaya baŖlayacak.” diyor Gordon.

Yazan: Jessica Hullinger

Çeviren: Leyla Belma Gazi

Kaynak: fastcompany.com, <https://dusunbil.com/sikayet-etmeyi-hayatinizdan-bir-ayligina-cikarabilir-misiniz/>

Teknoloji günümüzde olmazsa olmaz bir ihtiyaç haline gelmiş durumda.

Teknoloji ; kolaylık, hızlilik, zaman tasarrufu, iletişim, iş gücü sahibi olma gibi imkanlar veriyor .

Bunların yanında sözlü iletişimi yok ediyor , 'passtimes'ı (boş zaman) yok ediyor, insanların

içini ve dışını değiştiriyor, bilinçsiz kullanım yüzünden hayatlarımızı mahvedebiliyor.

*Biz teknolojiyi istediğimiz zaman kullanabiliyoruz ya da teknoloji istediği zaman bizimle oluyor. Bazen gerçekten de insanı yönetiyor. Mesela kalbinde pil takılı olan birinin, artık onu yöneten kollayan bir teknoloji vardır. Ama sadece buna bakılarak ' bizi yönetiyor' dememiz doğru olmaz.

Teknoloji yardımıyla bir ilaç üretilip o insana verilmesi sayesinde o cihaza ihtiyaç kalmayacaktır. Bu cihaz teknolojiyle üretildi ama sadece "araç" olarak kaldı. Ya da mesela cep telefonları giderek inceliyor. İlk çıkan telefonlara hiç benzemiyor ama biz bu cihazlara hala telefon diyoruz, yani bi nevi yönlendiriliyoruz. Yine de teknolojiye o şekli veren insan.

İnsan yapmasa olmazdı.

Biz izin vermediğimiz sürece ,teknoloji dahil, bizi kimse yönetemez. Cem Yılmaz'ın sözü gibii: " Şarja taktığım beni nasıl yönetecek laa!" .

Perihan ALABAŞ

Kaynak:

*(www.webtekno.com)

resim:(www.mindhood.com)

Gökyüzünde bütün yıldızlar parlıyordu, hiç bulut yoktu ama ay görünmüyordu. Yaktığı ateş tamamen küle dönmüştü. Son kez Ark'ın o bıçak gibi keskin soğuşunu ciğerlerine çekti ve sakince geri verdi. Bir süre daha ufukta parlayan noktaya baktıktan sonra arkasını dönüp evine girdi. Evi basitçe tek bir odadan oluşuyordu. Duvara çakılı raflarda neredeyse yüzden fazla kitap vardı. Kitaplardan birini seçip eline alıp yatağının üzerine oturdu, kitaba bakarak kendi kendine “Gölge.” dedi.

Daha sonra kitabı bir kenara bırakıp yatağına uzandı ve gözlerini kapattı. Kulağında sesler yankılanıyordu, başta bu seslere bir anla veremedi ama daha sonra sesler bir karganın çığlığına dönüştü. Karanlıkta yanan bir ateş ve yanan ateşin yalnızca elindeki mızrağın ucunu ve yüzünü aydınlattığı tek gözü olmayan bir adam gördü. Adama seslenmek istedi ama konuşmayı beceremedi.

Sonra birden önüne bir karga kondu ve sanki onunla konuşmuş gibi ona bakarak bir çığlık attı. Birden yatağından sıçradı, güneş daha doğmamıştı ama ortalık aydınlanmaya başlamıştı. Ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdü deriden yapılmış zırhını giydi ve kılıcını sırtına astı. Çizmelerini de giyip evden çıktı. Ahırdan atını çıkarıp aceleyle eyerledi ve kasabaya doğru dörtnala gitmeye başladı.

Bir süre gittikten sonra kasabaya vardı, atından inip etrafına bakındı, iskelede tek başına dikilen biri dışında etrafta hiç kimse yoktu. İskelede bekleyen adama doğru yürümeye başladı ama birden bir ses duydu ve arkasına döndü.

Kasabanın hemen dışındaki tepede, kayaların arasında tek gözü olmayan, kır saçlı ve siyah elbiseli bir adam gördü, adamın üzerinde iki karga durmadan uçuyordu.

Adam gece rüyasında gördüğü mızraklı adama benziyordu. Kulağında sesler yankılanmaya başladı, daha sonra biri arkasından “Genç Bjorn!” diye seslendi. Arkasını döndüğünde karşında Avcı Rolo’yu gördü. Rolo ona bir şeyler söylüyordu ama Bjorn Kulağında yankılanan karga sesleri ve uğultular yüzünden hiçbir şey duyamıyordu.

Birden sesler kesildi ve Rolo’nun “Kaç gündür neredesin evlat, günlerdir seni arıyorum.” dediğini duydu. Bjorn şaşkın şaşkın Rolo’nun yüzüne baktı, bunun üzerine Rolo “Sen iyi misin evlat?” dedi.

Bjorn kafasını çevirip tepeye baktı ama hiç kimse görünmüyordu, tekrar Rolo’ya dönüp “Hemen gitmem gerek, sonra konuşuruz.” deyip hızlıca atına bindi ve tepeye doğru yol aldı, giderken kafasını çevirip iskeleye doğru baktı ama Rolo’yu göremedi.

Tepeye vardığında atından inip etrafı yokladı ama burada birinin bulunduğu dair en ufak ize rastlamadı. Bulduğu yerden iskeleye baktığında Avcı Rolo konuştukları yerde dikiliyordu ve yanında elinde mızrak tutan biri vardı.

Rolo’nun eski dilde “Gölge!” diye bağırdığını duydu. Bir an için gözlerini kapadı ve gözlerini açtığında ikisi de ortada yoktu. Bjorn artık hiçbir şeye anlam veremiyordu. Atına tekrar bindi ve evine doğru hızlıca gitmeye başladı. Arazisine vardığında evinin yerinde bir kül yığını buldu. Bir evin bu kadar kısa sürede yanıp küle dönmesi imkansızdı.

Bjorn etrafına bakınırken iri cüsseli birinin ona doğru yaklaştığını gördü. Biraz irkildi çünkü çünkü böyle tiplerin sebepsiz yere etrafta dolaşmayacağını biliyordu. Aralarında bir mızrak uzunluğu kadar mesafe kalmıştı ki Bjorn sinirli bir şekilde adama:

“Kimsin sen, benim arazimde ne işin var?” diye bağırdı.

Adam hiçbir şey demeden yalnızca Bjorn’a bakıyordu. Bjorn tam elini kılıcına atmıştı ki başı dönmeye başladı, gözleri karardı ve birden yere yığıldı. Adam ona doğru yaklaşıp “Beni tekrar göreceksin.” dedi. Bjorn adamın yüzüne dikkatlice baktığında onun ölmüş olan kardeşine benzediğini fark etti.

Bunun üzerine gözünden bir damla yaş süzüldü. Kafası hala dönüyordu, sanki bir kayanın altında eziliyormuş gibi hissediyordu, sonunda gözleri kapandı ve bayıldı. Gözlerini açtığında büyükçe bir salonda yerde döşemelerin üzerinde yatıyordu. Ayağa kalktı, kalkarken merdivenler, merdivenlerin ucunda duran bir taht ve tahtın üzerinde oturan o yükseltide gördüğü kır saçlı, tek gözü olmayan adamı, tahtın iki kenarına tünemiş iki kargayı gördü.

Bu sefer metal işlemeli, siyah ve beyaz renklerde kıyafeti vardı ve olmayan gözünün üzerinde bir metal parçası vardı. Elinde bir kılıç tutuyordu, Bjorn adamın eline dikkatlice bakınca tuttuğunun kendi kılıcı olduğunu farketti. Kulağında yine karga sesleri yankılanmaya başlamıştı ama birden bütün sesler kesildi. Etrafı keskin bir sessizlik kapladı.

Bjorn adama hiddetle “Kılıcımın sende ne işi var? Hemen geri ver!” diye bağırdı. Adam kafasını kaldırıp kısa bir süre Bjorn’a baktı daha sonra kafasını indirip kılıca bakmaya devam etti. Bununla birlikte Bjorn iyice sinirlendi ve ”Sana diyorum ihtiyar! Kılıcımı hemen geri ver yoksa pişman olursun.” diye bağırdı.

Bunun üzerine kargalardan biri bir çığlık attı ve “Ahmak çocuk kapa çenenini ve bekle.” dedi. Bjorn artık hiçbir şeye anlam veremiyordu. Gördüğü rüyalar, yanan evi ve şimdi de bir karga kalkmış onu azarlıyordu. Kargaya dönüp bir şeyler söyleyecekti ki birden nefesi tutuldu.

Boğazını tutarak yere, dizlerinin üzerine düştü. Kulaklarında anlam veremediği sesler yankılanıyor, sanki buzlu suya düşmüşçesine üşüyor ama aynı zamanda teni kızgın bir çelikle dağlanıyormuşçasına yanıyordu. En sonunda kulağındaki sesler kaybolup tekrar nefes almaya başladığında adam “Bu kılıç, anlayamıyorum... Üzerinden yüzyıllar geçti ama hala...

Gölge, ne olduğunun farkında değilsin değil mi? Her neyse artık buradasın ve her şey gözlerinin önünde. Yoksa bu kadarı sana çok mu fazla geldi?

Bu kılıç...” dedi ve sustu. Bjorn bu anlamsız sözlerin üzerine içinden “Sadece ahmak bir ihtiyar.” diye geçirdi. Kafası dönmeye başladı ve dengesini kaybedip yere yığıldı gözleri kapanırken gördüğü son kez adamı oturduğu yerden kalkıp kılıcı baş ucuna saplamasıydı. Birden nefes nefese yatağından fırladı, etrafına bakındı.

Başucunda duran kitaba baktı ve kendi kendine “Gölge” dedi. O adam ona bu şekilde hitap etmişti. Her şeyi hatırlıyordu; evinin yandığını, o tek gözlü adamı ve anlamsız konuşmalarını, bir karganın ona susmasını söylediğini, kardeşini andıran Mersek Korucusunu hatta on sene önce ölmüş olan Avcı Rolo’yla konuşmasını bile.

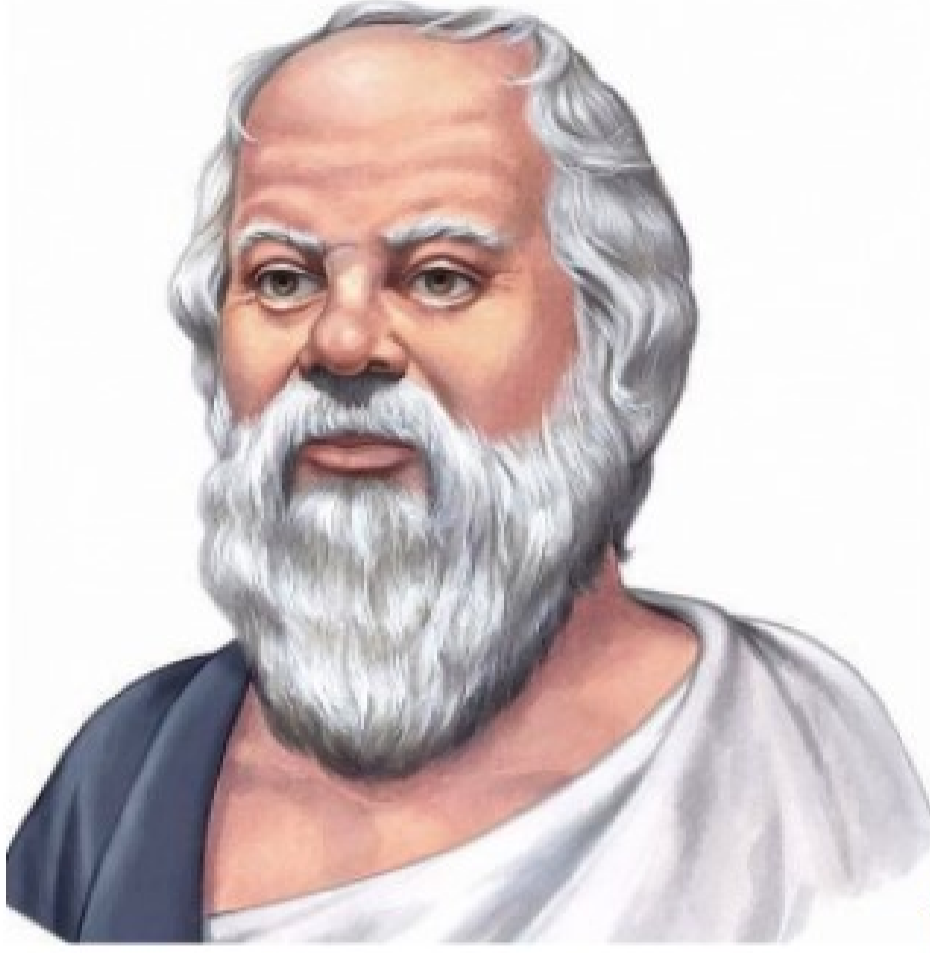
Kapıdan bir ses geldi. Bjorn aceleyle ayağa kalkıp kılıcını eline alıp kapıdan dışarı çıktı. Etrafa bakındı, birini ormana doğru uzaklaşırken gördü. Verandasındaki masanın üzerinde camdan yapılmış bir küre gördü. Masaya yaklaşıp küreyi eline aldı. Bir elinde kılıcını diğer elinde küreyi tutarak dışarı doğru yürüdü, atı halen yerindeydi.

Gökyüzüne baktı, dolunay bulutların arasında parlıyordu ve Bjorn dolunaya bakarak “Beni tekrar göreceksin.” dedi.

Süleyman AKKÖSE

SOKRATES'TEN SÖZLER

Ünlü düşünür ve filozof Sokrates bir çok konuda felsefe yapmış ve bir çok konuda kısa ve özlü sözler söylemiştir.

Şimdi burada Sokratesin söylemiş olduğu en beğenilen ve güzel sözlerinden bir kısmını paylaşalım.

1- Değişim üstüne bir söz: "*Bir şeyleri değiştirmek isteyen insan, işe önce kendisini değiştirmekle başlamalıdır.*" der.

2- Kazanç üstüne söz: "*Kendin pahasına olduktan sonra , tüm dünyayı kazansan eline ne geçer,*" demiştir sokrates.

3- Kendimiz üzerine söz: "*Kendini bulmak istiyorsan , önce kendin için düşünmelisin.*" diye tavsiyede bulunur.

4- Hayret üstüne bir söz: "*Hayret etmek bir filozofun hissidir ve felsefe hayrat etmekle başlar.*" Demektedir.

5- Öğrenme üzerine bir söz: "*Kimseye hiçbir şey öğretemem, sadece onların düşünmelerini sağlayabilirim.*" Diyor üstad.

6- Fazilet ve mutluluk üstüne söz: "*En faziletli insan, rûhen yükselmeye çalışan, en mutlu insan da yükseldiğini duyardır.*" En yüksek mertebe olsa gerek.

7- Cehalet üstüne güzel bir söz: "*Cahil insan kendinin bile düşmanı iken, başkasına dost olması nasıl beklenir.*" diyerek haklı bir söz söylemiştir.